

[Ellinger.]

Betjente, og en anden, hvor der bl. a. er en gammel Hestestald, og hvori en af Højskolens Lærere anstiller Hønseforsøg. Endvidere medtager de den fælles Gaardsplads samt hele den smukke Lindeallé, som fører ind til Terrænet, og som foruden at befærdes af de tre Familier, der bor paa Stedet, og hvad dette i øvrigt kan føre med sig, tillige benyttes til al Slags Kørsel til og fra Terrænet, f. Eks. af Foder og Halm til Hestestalden, Gødning o. s. v. Se, alt dette lægger Hovedrevisoratet over paa Direktørboligen, og saa lykkes det det at komme op paa de ca. 100 000 Kr. Saaledes bærer et Hovedrevisorat sig ad, men det er dog vist den eneste Embedsklasse, der tillader sig den Slags Friheder. De gør Regning paa, at de ikke selv bliver revideret. Ja, i min Naivitet troede jeg selv, at en unfair Metode som denne ikke var mulig, indtil det forleden Dag rent tilfældigt faldt mig ind, at det kunde være ganske morsomt ogsaa paa dette Punkt at undersøge Hovedrevisoratets Paalidelighed. Og her er altsaa Resultatet. Jeg skal ikke trætte det høje Ting med Tal, der godtgør Rigtigheden af, hvad jeg her har sagt. Men Beviset har jeg her, og det staar til Tjeneste — et forholdsvis stort Kort. Men bedst er det naturligvis at lade en Undersøgelse anstille paa selve Stedet.

Om den nævnte Hestestald maa jeg maaske indskyde en Sidebemærkning. Højskolens Serumlaboratoriums Forstander, Professor C. O. Jensen, kom en Dag i sin Tid til mig og udviklede, at det var nødvendigt for Laboratoriet at faa en Hestestald til, hvorfor han bad mig om at foranledige, at der søgtes en Bevilling til Opførelse af en saadan Stald. Jeg ønskede lidt Betænkningstid, og i den fandt jeg ud af, at man maaske kunde spare at søge en Bevilling ved at indrette en Stald i et større Rum i en af de gamle Længer paa det tidligere Sygehjems Grund, og som var reserveret til Husdyrbrugsforsøg. Det viste sig at kunne lade sig gøre, og Indretningen kostede ikke mere, end at den kunde gennemføres, uden at der krævedes Særbvilling.

Om Direktørboligen skal jeg for at gøre alt klart — det bliver maaske sidste Gang, jeg kommer til at udtale mig om Direktørboligen, maaske — endnu sige to Ting. Den ene er, at det selvfølgelig er en stor Lettelse for Direktøren at bo paa Stedet og en Lettelse for alle, der virker paa Højskolen, at de altid let kan komme til ham. Men det sparer ogsaa Staten for adskillige Udgifter. Højskolen modtager

adskillige Besøg af fremmede. I alt Fald i min Tid var Besøget meget stort. De kom fra næsten alle Egne af Jorden. I en Del Tilfælde maa der vises Gæstfrihed; det er ogsaa hændet, at der til Anmeldelser fra Ministeriet eller det landøkonomiske Rejsebureau om visse celebre Besøg er føjet, at man vilde sætte Pris paa, om Højskolen viste saadan Gæstfrihed. Man maa erindre, at blot en flygtig Gennemgang af Højskolens Afdelinger tager en Tid af ca. 3 Timer. Naar Ministeriet finder Anledning til at give en Frokost eller Middag, eller naar Statsrevisorerne aflægger Besøg paa en Statsinstitution og bagefter inviterer til en bedre Middag, sendes Regningen naturligvis til Staten. Efter at jeg er flyttet ind i Direktørboligen, er Højskolens Gæstfrihed af nævnte Art udvist i denne Bolig, og Direktøren har ingen Repræsentationspenge.

Det andet og sidste, jeg vil sige om Direktørboligen, er følgende: I Byggeudvalgets Protokol staar der refereret fra Mødet den 22. Februar 1922, Kl. 10, følgende:

„Direktøren meddelte Byggeudvalgets Medlemmer, at han havde under Overvejelse at indsende en Skrivelse til Ministeriet vedrørende den ved Købet af Sygehjemmet medfulgte Villa „Roelighed“, der, som nævnt i Direktørens Skrivelse af 12. Juni 1918, var paatænkt til Direktørbolig, og til hvis Istandsættelse der, jfr. de med Lovforslaget fulgte Underbilag, var afsat Beløb. Denne Bygning var nu ved Sygehuslægens Bortflytning stillet til Disposition, og det var Meningen, at den skulde overgaa til Direktørbolig, men af Hensyn til Statens finansielle Stilling havde Direktøren ment det rigtigt at gøre Ministeriet bekendt med, at det vilde være muligt at skille Villa „Roelighed“ med omliggende Terræn, i alt ca. 2 623 Kvadratmeter, fra til Salg, hvor ønskeligt det end var, at Højskolens Direktør bor paa denne nye Afdeling, hvor der da vilde være en overordnet Embedsmand. Efter at Direktøren havde oplæst et Udkast til forannævnte paatænkte Skrivelse samt forelagt Plan over det Terræn, der kunde udskilles fra Sygehjemmet, udtalte de øvrige Byggeudvalgsmedlemmer sig imod en saadan Plan og imod Afsendelsen af en saadan Skrivelse som den af Direktøren paatænkte.“

De andre Medlemmer af Byggeudvalget havde sikkert Ret, og det var for øvrigt fremme under de offentlige Forhandlinger i Folketinget om Købet af Sygehjemmet, der ligger paa en Grund, som en Gang havde